

შეტყობინება მესამე

სულიერი პრინციპები, სიცოცხლის გაკვეთილები და წმიდა გაფრთხილებები,
ნაჩვენები სამუელის ისტორიაში

ადგილები წერილიდან: 1 მეფ. 1:10-11, 18-20, 27-28; 2:30, 35-36; 3:1-21; 4:11-22; 7:3-17; 12:23

I. სამუელი იყო ლევიანთა ტომიდან (1 მეფ. 6:33-38), მაგრამ არა აარონის სახლიდან – ღმერთის მიერ დანიშნული მღვდლის ოჯახიდან; სამუელი ემსახურებოდა უფალს როგორც მღვდელი არა დაბადების თანახმად, არამედ ნაზარეველთა აღთქმის თანახმად:

- ა. ღმერთი მოძრაობდა, პასუხობდა ანნას ლოცვას, იმის გამო, რომ წარმოექმნა გამარჯვებული ნაზარეველი – ის, ვინც აბსოლუტურად გადაცემული იქნებოდა ღმერთის სურვილის ასრულებისათვის; ჯერ კიდევ სამუელის დაბადებამდე დედამისმა მიუძღვნა ის ღმერთს, რათა ის გამხდარიყო ასეთი ადამიანი – 1 მეფ. 1:10-11, 18-20.
- ბ. ღმერთს უნდა, რომ მისი ყველა ადამიანი იყოს ნაზარეველი, ვიყოთ ნაზარეველი – ნიშნავს ვიყოთ აბსოლუტურად და უპირობოდ გაწმიდანებული, გამოყოფილი, ღმერთისათვის, ანუ განკუთვნილი ვიყოთ მხოლოდ ღმერთისათვის და მხოლოდ მისი დაკმაყოფილებისათვის – იესოს მოწმობისათვის, რომელიც არის ეკლესია, რომელიც ამოწმებს, როგორც მოწმობა და გამოხატულება ქრისტესი – რიცხ. 6:1-2; ფსალ. 73:25-26; გამოცხ. 1:2, 9-13; 19:10; შდრ. გამ. 38:21:
 1. ის, რომ ნაზარეველს თავი უნდა შეეკავებინა ღვინისაგან და ყველაფერისაგან, რაც დაკავშირებულია მის სათავესთან, აღნიშნავს თავის შეეკავებას ნებისმიერი მიწიერი ტკობისაგან და დაკმაყოფილებას და ქრისტეს როგორც თავისი ტკობისა და დაკმაყოფილების მიღებას; სიცოცხლის ხის ჭამა, ანუ ქრისტეთი ტკობა როგორც ჩვენი სასიცოცხლო შეწევნით, უნდა იყოს თავდაპირველი სამქე ეკლესიურ ცხოვრებაში – რიცხ. 6:3-4; გამოცხ. 2:7; მსაჯ. 9:12-13.
 2. ის, რომ ნაზარეველს არ უნდა გადაეპარსა თავი, აღნიშნავს, რომ ადამიანი არ უარყოფს უფლის თაობას, არამედ აბსოლუტურად ემორჩილება მას, და ასევე ღმერთის მიერ დანიშნულ ძალაუფლების ყველა წარმომადგენელს – რიცხ. 6:5; რომ. 13:1-2ა; ეფეს. 5:21, 23; 6:1; ებრ. 13:17; 1 პეტ. 5:5.
 3. ის, რომ ნაზარეველი არ უნდა წაბილწულიყო თავისი სისხლის ნათესავების სიკვდილით, არამედ უნდა დარჩენილიყო თავის გამოყოფაში, რათა ყოფილიყო წმიდა ღმერთისათვის, აღნიშნავს, რომ ნაზარეველები იმარჯვებენ ბუნებრივ მიდრეკილებებზე – რიცხ. 6:7.
 4. ის, რომ ნაზარეველი არ უნდა მიახლოებოდა მკვდარ ადამიანს ან შებილწულიყო მის სიახლოვეს მყოფი ადამიანის უეცარი სიკვდილით,

აღნიშნავს, რომ ნაზარეველი გამოყოფილია სიკვდილისაგან – მუხ. 6-9; გამოცხ. 3:4; ლევ. 11:31; 5:2; შდრ. 1 იოანე 5:16.

II. სამუელის დროს აარონის სახლის სამღვდლოება უკიდურესად დაეცა; მაგრამ ღმერთმა წინასწარგანჭვრიტა ეს; გარდა იმისა, რომ მან დანიშნა აარონის სახლი მღვდლებად, მან გაითვალისწინა დამატება – ნაზარეველთა აღთქმა რიცხვნის მე-6 თავში – იმ შემთხვევისათვის, თუ დანიშნული მღვდლები აღმოჩნდებოდნენ გამოუსადეგარნი:

- ა. როდესაც აარონის სახლი დაეცა, ეს დამატება იყო გამოყენებული პრაქტიკულად; სამუელი გახდა მღვდელი, ის იყო მიძღვნილი, გამოყოფილი და ნასესხები, უფლისათვის – 1 მეფ. 1:11, 27-28.
- ბ. ყელის დღეებში ღმერთი გადარბდა იმასთან დაკავშირებით, რაც შეეხება სამღვდლოებას, ამიტომ ანნამ ასესხა სამუელი უფალს; როდესაც ვითარება ხდება არანორმალური, უფალი ხდება ღარიბი იმასთან დაკავშირებით, რაც შეეხება მის მმართველობას, და ჩნდება საჭიროება, რომ ვიღაცამ ნებაყოფლობით ასესხოს თავისი თავი უფალს.
- გ. მას შემდეგ, რაც ანნამ წარუდგინა სამუელი ყელის, მან დაიწყო ღმერთის ქება მისი გადარჩენისათვის, რომელიც აღსრულდა მისი საოცარი საქმეების მეშვეობით; მისი ღოცვა დაკავშირებული იყო ღმერთის მოძრაობასთან დედამიწაზე ღმერთის სახლმშენებლობაში და გულისხმობდა, რომ ანნას ჰქონდა გარკვეული გავება ღმერთის სახლმშენებლობისა – 2:1-10.

III. სამუელი გაიზარდა ყელის მეურვეობის ქვეშ; ახალგაზრდობაში სამუელი ემსახურებოდა იეჰოვას ყელის წინაშე (მუხ. 11ბ, 18-19) და ყელი ასწავლიდა მას ღმერთის მსახურებას:

- ა. ღმერთმა დაუძახა სამუელს სამჯერ: „მაშინ ყელმა გააცნობიერა, რომ ეს იეჰოვა ეძახდა ბიჭს. და ყელმა უთხრა სამუელს: „წადი, დაწექ და თუ ის დაგიძახებს შენ, უთხარი: „ილაპარაკე, იეჰოვა, რადგან შენი მსახური გისმენს შენ“. – მაშინ იეჰოვა მოვიდა, და დადგა მის სიახლოვეს, და მოუხმო, ისევე როგორც წინა ჯერზე: სამუელ! სამუელ! – და სამუელმა უთხრა: ილაპარაკე, ვინაიდან შენი მსახური გისმენს“ 3:1-10:
 - 1. ეს იყო რაღაც სრულიად დადებითი, რაც ისწავლა სამუელმა ილიასაგან; ჩვენ, უფლის მსახურები, უნდა დავრჩეთ ურთიერთობაში მასთან, ყოველთვის მოვუსმინოთ მას – ლუკა 1:34-38; 10:38-42.
 - 2. ჩვენი ცხოვრება დამოკიდებულია უფლის სიტყვებზე, ხოლო ჩვენი სამუშაო – მის ბრძანებაზე (გამოცხ. 2:7; 1 მეფ. 3:9-10; შდრ. ესაია 50:4-5; გამ. 21:6); მორწმუნეების ცხოვრება მთლიანად განპირობებულია უფლის ღაპარაკით (ეფეს. 5:26-27).
 - 3. უფლის ღაპარაკი ნებას გვაძლევს ჩვენ შევასრულოთ მისი მარადიული სახლმშენებლობის მიზანი, იმისათვის, რომ წარმოიქმნას პატარძალი როგორც უფლის წყვილი – გამოცხ. 2:7; ეფეს. 5:26-27; ქებ. ქ. 8:13-14.
- ბ. სანამ სამუელი სწავლობდა, ის უყურებდა აარონის დეგრადირებული სამღვდლოების უკან სვლას:
 - 1. ის უყურებდა, რომ ღმერთის კიდობანს იყენებდნენ თავისი ინტერესებისათვის ხალხის უხუცესები და დაპყრობილი იყო ფილისტიმელების მიერ და რომ ღმერთის დიდება მოშორდა ისრაელს; ის აცნობიერებდა ღმერთის მკაცრ სასამართლოს ყელის სახლზე, რომელიც

მოიცავდა თავის თავში ყელისა და მისი ორი უღირსი ვაჟის, ხოფნისა და ფინხასის, სიკვდილს – 1 მეფ. 2:12-36; 4:11-22.

2. ღმერთის სასტიკი სასამართლო ყელის სახლზე იყო გაცხადებული ღმერთის კაცის წინასწარმეტყველებაში (2:27-36); შემდეგ, ეს მკაცრი სასამართლო დადასტურდა იეჰოვას სიტყვით, რომელიც წარმოთქვა სამუელმა (3:11-18).
3. ღმერთის მიზანი, როდესაც მან უთხრა ყელის სამუელის მეშვეობით მომავალ სასამართლოზე იყო ის, რომ ეს მოეხდინა წარუშლელი შთაბეჭდილება სამღვდელთაში დაკავებულ ამ ბიჭზე; ამაში გამოვლინდა ღმერთის სიბრძნე – მუხ. 17-18.
4. ამას არ დაუსუსტებია სამუელი მის მომავალ ნაზარეველურ მსახურებაში; პირიქით, ეს გახდა მისთვის მუდმივი გაფრთხილება მთელი მისი სამღვდელთა მსახურების განმავლობაში, რაც დაეხმარა მას, რომ დარჩენილიყო სუფთა თავის მსახურებაში ღმერთისადმი მთელი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში.

IV. სამუელი იყო ის, ვინც შეცვალა ის საუკუნე სამეფოს საუკუნეზე მეფობით; ეს იყო უდიდესი მოვლენა არა მარტო ისრაელის ისტორიაში, არამედ კაცობრიობის ისტორიაში:

- ა. სამუელი არ ჯანყობდა აარონის სახლის წინააღმდეგ, და არ ცდილობდა თავისთვის რაღაცის, რაც ეკუთვნოდა აარონის სახლს, მითვისებას; როდესაც სამუელი იზრდებოდა, ღმერთი აწყობდა მის გარემოცვას, რათა გაესრულყოფილებინა ის და გაეხადა ის იმის შემძლე, რომ გაეკეთებინა ყველაფერი, რაც აუცილებელი იყო ღმერთისათვის იმ საუკუნის შესაცვლელად, რათა მოეყვანა მეფისა და მეფობის საუკუნე.
- ბ. როგორც მღვდელმა, სამუელმა შეცვალა აარონის დაძველებული სამღვდლოება და გარკვეული აზრით, მოუღო მას ბოლო; ღმერთი იყენებდა სამუელს საუკუნის შესაცვლელად არა ჯანყის და გადატრიალების მეშვეობით, არამედ ღვთაებრივი გამოცხადების გზით იმ მიზნით, რომ მოეყვანა სამეფო.
- გ. სამუელი იყო გამოცხადების ადამიანი, და ის ყველაფერს აკეთებდა იმის თანახმად, რაც დაინახა; „იეჰოვა უხსნიდა თავის თავს სამუელს... იეჰოვას სიტყვით“ (მუხ. 21); გარდა ამისა, სამუელი იყო ადამიანი თანახმად ღმერთის გულისა – კოპიო, კვლავწარმოქნა, ღმერთის გულისა; როგორც ასეთი ადამიანი, ის არასოდეს არ გააკეთებდა არაფერს ჯანყიდან გამომდინარე.

V. არა მარტო სამუელის საქციელი, ცხოვრება და მუშაობა, არამედ მთელი მისი არსება და მთელი მისი პიროვნება შეესაბამებოდა ღმერთს; სამუელის არსება და ღმერთის გული იყო ერთი; ამიტომ შეიძლება ითქვას, რომ სამუელი, ადამიანი, შესაბამისი ღმერთის, იყო მოქმედი ღმერთი დედამიწაზე:

- ა. ღმერთის გონება იყო სამუელის მსჯელობა; მას არ ჰქონდა სხვა აზრები, მსჯელობები ან ფიქრები; მისი ცხოვრება და მუშაობა განკუთვნილი იყო იმ ყველაფრის განსახორციელებლად, რაც ჰქონდა ღმერთს გულში.
- ბ. სამუელმა სცხო საული და დავითი, რათა ისინი ყოფილიყვნენ მეფეები (10:1; 16:1, 13); ის, რომ სამუელი უნდა წასულიყო ღმერთის ცხებულის წინ მუდმივად (2:35), რომ ყურადღება მიექცია მეფისათვის, თვალყური ედევნებინა იმისათვის, თუ რას აკეთებდა ის, შეესაბამებოდა ღმერთის დადგენილებას.
- გ. აქედან ჩანს, რომ სამუელი, ღმერთის მოქმედებების შემსრულებელი დედამიწაზე, იყო უფრო მეტი, ვიდრე მეფე; მას ჰქონდა ასეთი უფლება, რადგან მრავალი წლის

განმავლობაში ღმერთი სრულყოფდა მას მხოლოდ თავისი სახლმშენებლობისათვის:

1. ღმერთს შეეძლო გამოეყენებინა სამუელი თავისი სახლმშენებლობის განსახორციელებლად, რადგან ის იყო ადამიანი ღმერთის და ღმერთის გულის თანახმად, თავისუფალი საკუთარი მისწრაფებებისაგან და ნებისმიერი პირადი ინტერესებისაგან – შდრ. 16:24-26; ლუკა 9:23-25.
 2. მას არ აინტერესებდა არაფერი, გარდა ღმერთის გულისა და ღმერთის რჩეულებისა; მისი გული იყო ღმერთის გულის ანარეკლი – შდრ. ფილიპ. 2:19-22; 2 კორ. 3:16-18.
 3. სამუელი თვლიდა, რომ არ ღოცვა ღმერთის ხალხისათვის, რომელიც არის ღმერთის საკუთარი საგანძური და მფლობელობა, იყო ცოდვა იეჰოვას წინააღმდეგ – 1 მეფ. 12:23; გამ. 19:5.
- დ. მიუხედავად იმისა, რომ სამუელისათვის არ იყო ადვილი ღმერთისათვის დგომა მის განსაკუთრებულ ვითარებებში, ის ზრუნავდა ღმერთის ინტერესებზე და მან შეცვალა საუკუნე; ძველი აღთქმის თანახმად, სამუელი დგას მოსესთან ერთად ღმერთისა და ღმერთის ინტერესებისადმი თავდადებულობის თვალსაზრისით – იერ. 15:1.
- ე. „გამოუცხადა სამუელმა მთელ ხალხს სამეფოს საქმეები, ჩაწერა წიგნში და დადო იეჰოვას წინაშე“ – 1 მეფ. 10:25ა:
1. მოსემ მისცა ისრაელის შვილებს კანონი, მაგრამ სამუელის მოსვლამდე მათ არ ჰქონდათ კანონებს დაქვემდებარებული დადგენილებების კრებული, კონსტიტუცია.
 2. სამუელმა ასწავლა ხალხს კანონს დაქვემდებარებული დადგენილებები, კონსტიტუცია, პრაქტიკა, ჩვეულებები, მოქმედების სახეობა, დადგენილებები და წესები იმისა, თუ როგორ განეხორციელებინათ ღმერთის მეფობა დედამიწაზე.

VI. ღმერთმა დაიწყო ახალი საუკუნე, წამოაყენა სამუელი, ახალგაზრდა ნაზარეველი, როგორც ერთგული მღვდელი, რომელმაც შეცვალა დევრადირებული სამღვდელთა – 2:35:

- ა. ღმერთმა განამტკიცა სამუელი, რათა მას ელაპარაკა ღმერთის სიტყვა, იმ მიზნით, რომ შეეცვალა ღმერთის სიტყვის სწავლება, რომელსაც ახორციელებდა ძველი სამღვდელთა; პირველი, რასაც მღვდელი უნდა აკეთებდეს სამღვდელთაში, – არის ღმერთის ნაცვლად ლაპარაკი.
- ბ. სამკერდული ურიმითა და თუმიმით, რომელსაც ატარებდა მღვდელმთავარი იყო საშუალება, რომლის დახმარებითაც ღმერთი ელაპარაკებოდა თავის ხალხს (გამ. 28:30); სამღვდელთა დევრადაციის დროს ღმერთის ლაპარაკი იყო თითქმის დაკარგული (1 მეფ. 3:1, 3ა).
- გ. ღმერთს თავისი რჩეულებისათვის მიჰქონდა თავისი სიტყვა იმის მეშვეობით, რომ დაადგინა სამუელი როგორც წინასწარმეტყველი ამადლებულ სამღვდელთა მსახურებაში (მუხ. 20-21), და ღმერთმა განახორციელა თავისი ძალაუფლება იმის მეშვეობით, რომ თავის რჩეულებზე, დააყენა სამუელი როგორც მსაჯული (7:15-17).
- დ. სამუელმა, როგორც უკანასკნელმა მსაჯულმა, ბოლო მოუღო მსაჯულთა მსახურებას, და როგორც ახალმა მღვდელმა, დაუდო სათავე მეფის მსახურებას, რომელიც იყო განმტკიცებული წინასწარმეტყველების ამადლებული მსახურებით.
- ე. ღმერთს უნდა წამოეყენებინა ცოცხალი პიროვნება, წინასწარმეტყველი, რომელიც ილაპარაკებდა მის ნაცვლად; ღმერთის მოწყობაში სამუელი ითვლება პირველ

წინასწარმეტყველად, ვინაიდან მისგან დაიწყო წინასწარმეტყველების მსახურება ღმერთის ლაპარაკისათვის – საქმე. 3:24; 13:20; ებრ. 11:32.

VII. სამუელი იყო ერთი ღმერთთან დედამიწაზე; როგორც ღმერთის მოქმედებების შემსრულებელი დედამიწაზე, თვით ღმერთის წარმომადგენელი, რომელიც არის ზეცაში, მისი ხალხის მართვისათვის დედამიწაზე, სამუელი მსახურობდა, და მას გააჩნდა ხუთი სტატუსი – 1 მეფ. 7:3:

- ა. სამუელი მსახურობდა როგორც ნაზარეველი, აბსოლუტურად მიძღვნილი ღმერთისათვის ღმერთის მიერ მისი სახლმშენებლობის აღსრულებისათვის – 1:11, 28ა.
- ბ. სამუელი მსახურობდა როგორც ღმერთის დამფასებელი, მღვდელი, რომელიც ასიამოვნებდა ღმერთს და რომელმაც შეცვალა დაძვლებული და დეგრადირებული სამღვდელთა, და ის ერთგულად მოქმედებდა ღმერთის სახელით, მეფეების დანიშვნისა და განმტკიცების საქმეშიც კი ღვთაებრივი მმართველობისათვის დედამიწაზე – 2:30, 35-36; 7:3-17; მსაჯ. 9:9, 13.
- გ. სამუელი მსახურობდა როგორც წინასწარმეტყველი, განმტკიცებული ღმერთის მიერ (1 მეფ. 3:20), ღმერთის სიტყვის სალაპარაკოდ, რომელმაც შეცვალა ძველი სამღვდელთა სწავლება იმ დროს, როდესაც იეჰოვას სიტყვა იყო იშვიათი და ხედვა არ იყო ფართოდ გავრცელებული (მუხ. 1-10, 19-21).
- დ. სამუელი მსახურობდა როგორც მსაჯული სამეფოს სინამდვილეში, მან შეცვალა სასამართლო, რომლის მეშვეობითაც მოძველებული სამღვდელთა ასამართლება ხალხს – 7:15-17.
- ე. სამუელი მსახურობდა როგორც ლოცვის ადამიანი, რომელიც ლოცულობდა ღმერთის რჩეულებისათვის, რათა ისინი ყოფილიყვნენ შენახულნი ღმერთის გზაზე, ყოფილიყვნენ ერთი ღმერთთან, არ ჩაუარდნილიყვნენ კერპების საფანგში, იმ კერპებისა, რომლებიც ჰქონდათ ხალხებს, და დამტკბარიყვნენ ღმერთით როგორც ებენ-ყეზერით (რაც აღნიშნავს „შეწვევის ქვას“ – მუხ. 12) ღმერთის სურვილის აღსასრულებლად ღმერთის ნების შესაბამისად მათთან დაკავშირებით (მუხ. 3-17; 8:6; 12:19-25; 15:11ბ).